Dosarul nr. 1-160/22
1-22080869-32-1-08062022
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

29 aprilie 2024 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Corina Albu
grefier Tatiana Cotovici
Cu participarea:
Procurorilor Andrei Iepure, Carina Chirpii, Iurii Melnic
Avocaților Nadejda Crețu, Mihai Rudenco, Pintilie Ciobanu
Inculpaților **********
Partea vătămată *****
Avocatul părții vătămate Radu Cherdevară

a judecat în şedinţă de judecată publică, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui:

*******,** născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, de naționalitate moldovean, cetățean al RM, necăsătorit, fără persoane la întreținere, nesupus militar, studii medii incomplete, neangajat oficial în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de **art.186 alin. (2) lit. d), art.42 alin.(3), 186 alin. (2) lit.b), c) și d)** și **art.208 alin. (1) Codul penal** al Republicii Moldova.

*******,** născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, de naționalitate moldovean, cetățean al RM, necăsătorit, fără persoane la întreținere, nesupus militar, studii medii incomplete, neangajat oficial în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de **art.42 alin.(2), 186 alin. (2) lit.b), c) și d) Codul penal** al Republicii Moldova.

*******,** născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, de naționalitate moldovean, cetățean al RM, necăsătorit, fără persoane la întreținere, nesupus militar, studii medii incomplete, neangajat oficial în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nejudecat

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de **art.42 alin.(5), 186 alin. (2) lit.b), c) și d) Codul penal** al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 08.06.2022, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la 29.04.2024.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Iurii Melnic, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului ***** de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin.(2),186 alin. (2) lit. b), c) și d) Codul penal, și în conformitate cu prevederile art.80[1] alin.(1) Codul penal, a solicitat de a-i aplica pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 150 de ore, cu liberarea acestuia de executarea pedepsei în legătură cu intervenirea Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia. La fel, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului Sulă Serghei de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 42 alin.(5),186 alin. (2) lit. b), c) și d) Codul penal, și în conformitate cu prevederile art.80[1] alin.(1) Codul penal, a solicitat de a-i aplica pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu liberarea acestuia de executarea pedepsei în legătură cu intervenirea Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia. Referitor la inculpatul *****, s-a pronunțat asupra vinovăției acestuia de comiterea infracțiunilor incriminate, și în conformitate cu prevederile art.80[1] alin.(1) Codul penal, a solicitat de a-i aplica pedeapsă după cum urmează: pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Codul penal – muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 150 de ore; pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art.42 alin.(3), 186 alin. (2) lit.b), c) și d) Codul penal – muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 150 de ore; pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 208 alin. (1) Codul penal – muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 130 de ore. În baza art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili definitiv pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe un termen de 240 de ore. Acțiunea civilă să fie admisă. Corpul delict, mijlocul de transport de model „MAN” cu n/î VUE 090, de lăsat în posesia proprietarului legal, la definitivarea sentinței, iar corpul delict - act din 26.11.2022 de vânzare a cisternei, de păstrat la cauza penală.

Avocatul Crețu Nadejda, a solicitat în privința inculpatului ***** aplicarea Legii cu privire la amnistie și încetarea procesului penal.

Avocatul Pintilie Ciobanu, a solicitat în privința inculpatului ***Sulă Serghei*** aplicarea Legii cu privire la amnistie și încetarea procesului penal.

Avocatul Mihai Rudenco, a solicitat în privința inculpatului ***** aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime minimă.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpați în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță:

1. În perioada lunii noiembrie 2021, *****, manifestând intenție directă şi urmărind scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, cunoscând despre faptul că în gospodăria, vecinei sale, cet. *****, din ***** nu se află nimeni, prin pătrundere, de mai multe ori a pătruns în ograda gospodăriei ultimei de unde a sustras 2 tone de metal uzat la preț de 8000 lei, cauzând-ui părții vătămate prejudiciu în proporții considerabile.

2. Tot el, *****, la 24 noiembrie 2021, aproximativ orele 12.00-13.00, în calitate de organizator, planificând din timp modul de sustragere, manifestând intenție directă şi urmărind scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, acționând împreună şi de comun acord cu ***** Nicolae și minorul ***** Ivan, astfel dându-le indicații concrete în scopul sustragerii bunurilor ce aparțin cu drept de proprietate cet. ***** și anume sustragerea unei cisterne de metal cu volumul de 10 tone, din gospodăria părții vătămate din *****, s-au deplasat în mun. Chișinău, str. Albișoara pentru a identifica transport în scopul realizării acțiunilor sale infracționale. Identificând transportul necesar pentru sustragerea bunului, minorul ***** Ivan s-a deplasat cu acesta în *****, gospodăria cet. *****, de unde a sustras cisterna de metal cu volumul de 10 tone, cu care s-a deplasat la un punct de colectare a metalului uzat din com. Băcioi, mun. Chișinău. Acolo era așteptat de către ***** Nicolae și ***** Nicolae unde au vândut bunul sustras, astfel prin asemenea acțiuni i-au cauzat părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare de 25000 lei.

3. Tot el, *****, cunoscând cu certitudine că ***** Ivan, a.n. ***** este minor, la atras pe acesta la activitate criminală, cu scopul să sustragă din gospodăria cet. ***** din ***** o cisternă de metal cu volumul de 10 tone, acțiuni ce au fost realizate la 24 noiembrie 2021, aproximativ orele 12.00-13.00, care ulterior a fost vândută la un punct de colectarea metalului uzat din com. Băcioi, mun. Chișinău.

4. *****, la 24 noiembrie 2021, aproximativ orele 12.00-13.00, în calitate de autor, acționând după un plan întocmit de ***** îndreptat la sustragerea bunului cet. *****, împreună cu acesta și *****, au identificat în mun. Chișinău, str. Albișoara un transport în scopul realizării acțiunilor sale infracționale, după ce, cu acesta s-a deplasat în *****, gospodăria cet. *****, de unde a sustras cisterna de metal cu volumul de 10 tone. Cu aceasta s-a deplasat la un punct de colectare a metalului uzat din com. Băcioi, mun. Chișinău unde era așteptat de ***** și ***** Nicolae, după ce au vândut bunul sustras, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare de 25000 lei.

5. *****, la 24 noiembrie 2021, aproximativ orele 12.00-13.00, în calitate de complice, acționând după un plan întocmit de ***** Nicolae îndreptat la sustragerea bunului cet. *****, împreună cu acesta și ***** Ivan, au identificat în mun. Chișinău, str. Albișoara un transport în scopul realizării acțiunilor sale infracționale, cu care ultimul s-a deplasat în *****, gospodăria cet. *****, de unde a sustras cisterna de metal cu volumul de 10 tone. Între timp, împreună cu ***** s-au deplasat la punctul de colectare a metalului uzat din com. Băcioi, mun. Chișinău, unde după sosirea lui ***** cu bunul sustras, l-au vândut, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare de 25000 lei.

6. În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpații *****, ***** și *****, fiind asistați de avocații Mihai Rudenco, Crețu

Nadejda, și Pintilie Ciobanu, au declarat personal prin înscris autentic, că recunosc faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acestora, probele le sunt cunoscute, înțeleg conținutul lor și nu au obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

7. Reieșind din prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 15.02.2023 cererile inculpaților *****, ***** și ***** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpații și-au manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu au pretins la administrarea unor probe noi.

8. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpaților sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpaților au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

9. Audiat în şedinţa de judecată sub jurământ, inculpatul *****, a declarat că recunoaște toate faptele indicate în rechizitoriu, a intrat în gospodăria d-nei *****. ***** a luat cisterna, el îl aștepta pa Chișinău. Toți au vorbit și s-au înțeles ca să plece și să i-a cisterna. A menționat că a aflat că ***** nu a avut vârsta de 18 ani, după înfățișare parcă avea. Recunoaște acțiunea civilă, dar nu are posibilitatea de a o achita, deoarece partea vătămată cere suma de aproximativ 80 mii lei.

10. Fiind audiat în şedinţa de judecată sub jurământ, inculpatul *****, a declarat că recunoaște cele indicate în rechizitoriu. A încărcat cisterna și a dus-o la Chișinău, a luat pe ea 10 mii lei. La fața locului era loc pustiu, acolo a văzut cisterna. Pe ***** îl cunoaște de 2-3 ani, dar nu a știut că este minor. Se căiește de cele comise.

11. În ședința de judecată fiind audiat sub jurământ, inculpatul *****, a declarat că recunoaște cele indicate în rechizitoriu. Toți trei s-au înțeles ca să se ducă și să ia cisterna. După vânzarea cisternei lui i-a revenit 400 lei, cu restul banilor nu știe ce au făcut ceilalți. Este de acord ca să întoarcă prejudiciul, doar că nu are posibilitatea.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

12. Potrivit art. 384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

13. Conform art. 389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

14. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate

versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

15. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

16. În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

17. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpații *****, ***** și ***** își recunosc vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestora în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpați:

- *procesul – verbal de cercetare la fața locului din data de 10.12.2021 (anexă planșă fotografică),* efectuat pe teritoriul gospodăriei cet. ***** din s. Costești, r-nul Ialoveni de unde au fost sustrase bunurile (f.d.152);
- *procesul-verbal de ridicare din 18.04.2022***,** prin care a fost ridicat un act din 26.11.2022 de vânzare a cisternei către SRL Ecoville și buletinul de identitate a lui *****, a. n. ***** (f.d.55);
- *procesul-verbal de examinare din 18.04.2022,* prin care a fost examinat copia actului de primire a metalului, care este întocmit din data de 26.11.2021, pe numele lui *****, prin care se confirm că acesta la data indicate a comercializat metal pentru care a obținut suma de 10000 lei, pe actul dat fiind prezente semnăturile lui ***** și ștampila SRL Ecoville; copia buletinului de identitate a lui *****, . n. ***** (f.d.58);
- *procesul-verbal de ridicare din 13.05.2022,* prin care a fost ridicat mijlocul de transport de model „MAN" cu n/î VUE 090 de la cet.*****; copiile actelor mijlocului de transport (f.d.62);
- *procesul-verbal de examinare din 13.05.2022 (anexă planșă fotografică),* prin care a fost supus examinării mijlocul de transport de model „MAN" cu n/î VUE 090, de culoare galbenă; lungimea 10 m; înălțimea 2,60 m; prezent dispozitiv de ridicare și remorcă; cabina este dotată cu volan, 2 locuri, cutie de viteză, la mijlocul cabinei se află mecanismul de ridicare; procură emisă de notarul Anton Tereza prin ***** a încredințat lui Șmuleanschi Serghei să vândă, să încheie contracte de comodat, locațiune, mandate și folosință la prețul și condițiile stabilite de D-lui/ei, mijlocul de transport de model BA 09

MAN, anul de producere 2000, caroserie (VIN) WMAL86ZZZYY055108, culoare-Galben, n/î VUE 090; raport de inspecție tehnică periodică a vehiculului din data de 01.06.2021 eliberat mijlocului de transport de model „MAN” cu n/î VUE 090; polița de asigurare eliberată mijlocului de transport de model „MAN” cu n/î VUE 090; certificat de înmatriculare a mijlocului de transport de model „MAN” cu n/î VUE 090 (f.d.64);

- *declarațiile părții vătămate *****, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.26);
- *declarațiile martorului *****, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.31);
- *declarațiile martorului *****, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.51);
- *declarațiile martorului *****, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.60).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

18. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

19. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

20. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, „judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă”.

21. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, „judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă”.

22. În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

23. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

24. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

25. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

26. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedră penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

27. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpaților *****, ***** și ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura" şi „cauza" acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

28. Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art.186 alin. (2) lit.c) și d) Codul penal, după semnele calificative: ***sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile;*** art.42 alin.(3),186 alin. (2) lit. b),c) și d) Codul penal, după semnele calificative: ***sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, în calitate de organizator și art.208 alin.(1) Codul penal,*** după semnele calificative: ***atragerea minorilor la activitate criminală sau determinarea lor la săvârșirea unor fapte imorale, adică atragerea minorilor la activitate criminală, săvârșite de o persoană care a atins vârsta de 18 ani***.

29. La fel, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpați în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art.42 alin.(2),186 alin. (2) lit. b),c) și d) Codul penal, după semnele calificative: ***sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, în calitate de autor*** și a inculpatului ***** **-** în baza art.42 alin.(5),186 alin. (2) lit. b),c) și d) Codul penal, după semnele calificative: ***sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, în calitate de complice.***

30. În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta

de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

31. În scopul calificării corecte a faptei descrise, instanța de judecată ține cont de următoarele.

32. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale."

33. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod".

34. Potrivit art. 113 Cod Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători".

35. În continuare, instanța reține că potrivit art. 14 Codul penal al Republicii Moldova, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracţiune acţiunea sau inacţiunea care, deşi, formal, conţine semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracţiuni.

36. Prin prisma admisibilității, concludenții, utilității și veridicidății probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunile intenționate ale inculpaților *****, ***** și *****, comise în circumstanțele constatate supra, exprimă sub aspect subiectiv și obiectiv semnele constitutive ale componențelor de infracțiune de care sunt învinuiți.

37. Astfel, pentru soluţionarea corectă a problemei privind existenţa sau lipsa în fapta săvârşită a semnelor unei infracţiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de circumstanţe, care generează temeiul de facto şi *de iure* al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracţională. În cazul dat este vorba de circumstanţele cu caracter obiectiv şi subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico - penală respectivă, fiind necesare şi suficiente pentru atragerea celui vinovat la răspundere penală.

38. Sub aspectul dreptului material, instanța reține că, sustragerea se consideră săvârşită pe ascuns şi se califică drept furt, în baza art. 186 din Codul penal, dacă a fost săvârşită: - în absenţa proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane; - în prezenţa altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea. Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el rămân neobservate sau neînţelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârşirea sustragerii.

39. Instanța reține că componenţa de infracţiune constituie o totalitate de elemente şi semne obiective şi subiective, care permit a califica o faptă prejudiciabilă drept infracţiune.

40. La fel, se reține că, gradul prejudiciabil al infracţiunilor contra patrimoniului decurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate, or mecanismul determinării gradului prejudiciabil al infracţiunii este indicat în art.15 CP.

41. În sensul dat **obiectul juridic** îl constituie relaţiile sociale a căror existenţă şi desfăşurare normală sunt condiţionate de ocrotirea relaţiilor patrimoniale, iar **obiectul juridic special** format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

42. **Latura obiectivă** a infracţiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns. Infracțiunea analizată este o infracţiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obţine posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorinţă. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deţinerea căreia se afla acel bun şi trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Bunul sustras poate fi numai un bun mobil. Bunul mobil poate fi animat sau neanimat. Nu interesează dacă bunurile mobile sunt principale sau accesorii, divizibile sau indivizibile, fungibile sau nefungibile, consumptibile sau neconsumptibile, iar cele neanimate, indiferent de starea lor fizică (lichidă, solidă sau gazoasă).

43. Totodată, instanța observă că, infracțiuniea imputată inculpaților ***** ***(două epizoade),*** ***** și *****, în baza art.186 Codul penal, au fost săvârșite prin pătrundere în locul de depozitare. Conform pct. 29 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, prin **„pătrundere”** înțelegem intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuinţă cu scopul sustragerii. Ea poate fi comisă atât cu învingerea piedicilor şi a rezistenţei, cât şi fără aceasta. Pătrunderea poate fi realizată şi cu ajutorul dispozitivelor când infractorul extrage obiectele fără a intra în încăperea respectivă.

44. Instanța constată că prin probele administrate s-a stabilit cu certitudine faptul pătrunderii în gospodăria părții vătămate de unde a fost sustrasă cisterna de metal de către inculpați.

45. De asemenea, obligatorie pentru calificarea faptei este prezența scopului de cupiditate, or, cu certitudine s-a constatat că inculpații cu bunul sustras s-au deplasat la un punct de colectare a metalului uzat din com.Băcioi, mun.Chișinău, după ce au vândut bunul sustras, și-au împărțit banii.

46. Totodată, s-a constatat că inculpatul ***** având scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane prin pătrundere în gospodăria vecinei sale, ***** a sustras 2 tone de metal uzat.

47. Modul ascuns al sustragerii a fost determinat și identificat prin criteriul obiectiv care presupune că fapta prejudiciabilă a inculpaților ***** ***(două epizoade),*** ***** și *****, a avut loc în lipsa oricăror persoane care ar fi observat sustragerea.

48. De asemenea, circumstanțele comiterii faptei de către inculpaților ***** ***(două epizoade),*** ***** și *****, în acțiunile ultimilor intenția directă, or cu certitudine s-a constatat acționarea ilegală de sustragere a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

49. Se cere a fi precizat că, potrivit art.126 alin.(2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului. Determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „considerabil" sau „neconsiderabil" îi aparține părții vătămate, care după convingerea sa, ținând cont de circumstanțele cărora aceasta le dă apreciere în mod conștient, este în drept să determine valoarea prejudiciului ce i s-a cauzat.

50. La fel, instanța de judecată reține circumstanță agravantă, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de mai multe persoane.

51. Potrivit art.41 Codul penal, se consideră participație cooperarea cu intenție a două sau mai multe persoane la săvârșirea unei infracțiuni intnționate.

52. În temeiul art.42 alin.(1),(2),(3) și (5) Codul penal, participanţii sunt persoanele care contribuie la săvârşirea unei infracţiuni în calitate de autor, organizator, instigator sau complice. Se consideră autor persoana care săvârşeşte în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, precum şi persoana care a săvârşit infracţiunea prin intermediul persoanelor care nu sunt pasibile de răspundere penală din cauza vârstei, iresponsabilităţii sau din alte cauze prevăzute de prezentul cod. Se consideră organizator persoana care a organizat săvârşirea unei infracţiuni sau a dirijat realizarea ei, precum şi persoana care a creat un grup criminal organizat sau o organizaţie criminală ori a dirijat activitatea acestora. Se consideră complice persoana care a contribuit la săvârşirea infracţiunii prin sfaturi, indicaţii, prestare de informaţii, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum şi persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvîrşire a infracţiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

53. Pentru reținerea semnului calificativ (circumstanței agravante) furtul săvârșit de două sau mai multe persoane nu este necesar ca infracțiunea să fie săvârșită în coautorat și prin înțelegere prealabilă, aceste circumstanțe se i-au în vedere la individualizarea pedepsei și nu la calificarea faptei.

54. Soluționând chestiunea dacă ***** a participat la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Codul penal în calitate de organizator, instanța de judecată conchide *dincolo de orice dubii rezonabil* că acesta din urmă cunoștea cu certitudine ce bunuri sunt în gospodăria părții vătămate, astfel la indicația acestuia, minorul ***** a sustras bunul, astfel având calitate de autor, iar *****, în calitate de complice, împreună împreună cu ***** s-au deplasat la punctual de colectare a metalului pentru a vinde

cisterna, astfel, acordând deplină eficacitate prevederilor art. 42 alin. (2), (3) și (5) Codul penal

55. Latura subiectivă a furtului se caracterizează prin intenţie directă şi scop de profit (acaparator, hrăpăreţ, de a obţine avantaje materiale). Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvârşirii faptei.

56. Furtul se consideră consumat din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

57. Subiectul infracţiunii date este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, respectiv inculpații corespund condițiilor specificate.

58. Așa dar, instanța reține că, inculpații *****, ***** și ***** sunt persoane fizice responsabile, care conștientizau acțiunile lor prejudiciabile, cunoșteau că este interzis de lege de sustras pe ascuns bunuri din posesia sau deținerea altei persoane în scop de profit și care la momentul comiterii faptei aveau împlinită vârsta de 14 ani, fiind subiecți al infracțiunii de furt.

59. *Aprecierea instanţei privind comieterea de către inculpatul ***** a infracţiunii prevăzute de art.208 alin.(1) Codul Penal*.

60. Drept consecinţă, acţiunile inculpatului ***** corect au fost încadrate conform prevederilor art. 208 alin. (1) Codul penal al RM – atragerea minorilor la activitatea criminală sau determinarea lor la săvârşirea unor fapte imorale, săvârşite de o persoană care a atins vârsta de 18 ani.

61. Urmează a fi relatat că: **obiectul juridic special** al infracţiunii prevăzute la art.208 Codul penal are un caracter complex, constituie interesele legitime ale copiilor, educarea și dezvoltarea lor ca personalitate.

62. Latura obiectivă a infracţiunii specificate la art.208 Codul penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în atragerea sau în determinarea minorilor la săvârșirea unor fapte imorale.

63. Componența de infracțiune prevăzută la art.208 Codul penal este formală și momentul consumării se consideră săvârșirea propriu-zisă a acțiunilor de atragere a minorilor în activitatea infracțională sau determinarea lor la săvârșirea unor fapte imorale, adică influențarea victimei, indiferent dacă aceasta s-a afirmat în activitatea criminal, a săvârșit sau nu vreo infracțiune ori faptă imorală.

64. Atragerea minorilor la activitatea criminală reprezintă influenţarea neconcretizată asupra minorului, prin manipularea psihologică a acestuia, când i se înrădăcinează în conştiinţă modul criminal de viaţă sau când se întreprinde o racolare a acestuia în rândurile lumii interlope. Instigarea minorilor la săvârșirea infracţiunilor constituie o influenţare concretizată asupra minorului, când făptuitorul dorește să-i creeze acestuia o intenţie de sine stătătoare de a săvârși o infracţiune. O astfel de influenţare poate fi exercitată prin diverse metode: îndemnare; asigurare de nepedepsire; măgulire; intimidare; oferirea unei recompense materiale; înșelare; provocarea sentimentului răzbunării, al invidiei etc. Totodată, se are în vedere influenţarea activă asupra minorului, și nu o simplă tolerare de către făptuitor a participării minorului la săvârșirea infracţiunii.

65. **Latura subiectivă** al infracțiunii se săvârşeşte prin comiterea cu intenţie directă a infracţiunii, persoana conștientizează că atrage minorul la activitatea criminal.

66. Instanța a constatat semnele calificative indicate mai sus ale prevederilor art.208 Codul penal în acțiunile lui *****, confirmate prin probe recunoscute însuși de inculpat, acestea manifestându-se prin faptul că inculpatul ***** la determinat pe minorul ***** să sustragă bunul de la partea vătămată, în urma acțiunilor lor, pățrii vătămate fiind cauzat prejudiciul în proporții considerabile.

67. Conform art.21 alin.(1) Codul penal, subiect al infracţiunii prevăzute de art.208 Codul penal poate fi o persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta de 18 ani.

68. Aşa dar, rezultând din toate probele expuse şi apreciindu-le din punct de vedere a pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, examenându-le în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, audiind probele menţionate supra, instanța de judecată conchide că vina inculpatului *****, este dovedită pe deplin

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpaților.

69. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

70. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

71. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

72. Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

73. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

74. *Iar, individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa

aplicată inculpaților trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

75. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

76. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

77. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiunii.

78. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

79. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

80. **La stabilirea pedepsei inculpatului ******* instanța de judecată a ținut cont și de elementele ce țin de materialitatea faptelor comise de inculpat, în urma examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

81. La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului ********* și condițiilor de viață a acestuia, instanța de judecată reține următoarele: a recunoscut vina și a cerut judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de el, potrivit revendicării anterior nu a fost judecat (f.d.75), a

fost sancționat contravențional de nenumărate ori (f.d.76-77), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.80,81).

82. În continuare instanța de judecată relevă că, circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul Penal în privința inculpatului, instanța nu a reținut, iar în sensul art.76 alin.(1) lit.a) din Codul penal - instanța reține ca circumstanţe care atenuează răspunderea inculpatului - căința sinceră.

83. Instanța de judecată nu poate reține cu titlu de circumstanță atenuantă recunoaşterea vinovăţiei, în condițiile în care cauza a fost examinată în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art. 364^1 Codul de procedură penală, inculpații beneficiind de reducerea pedepsei.

84. Totodată, instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzută la art. 364^1 Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

85. În continuare, instanţa de judecată menționează că sancțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. b) și d) Codul penal, prevede aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, iar, sancțiunea prevăzută de art. 208 alin.(1) Codul penal, prevede aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de la 550 la 850 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

86. Având în vedere faptul că inculpatul a făcut uz de prevederile legii prin care cauza penală a fost examinată în ordine simplificată, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată în vigoare la 2 august 2023, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

87. Corespunzător, potrivit art. IV alin. (2) din dispoziţiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege, astfel încât la data intrării în vigoare a acestei legi, cauza pendinte s-a aflat la etapa de până la începerea cercetării judecătoreşti, urmând a fi aplicate corespunzător prevederile alin. (1) al art. 80^1 din Codul penal.

88. În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Codul penal se modifică după cum urmează: amendă de la 500 u.c, până la 1012,5 u.c; munca neremunerată în folosul comunității de la 135 ore până la 180 ore și închisoare de la 3 luni până la 3 ani, iar limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 208

alin. (1) Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă de la 362,50 u.c. până la 637,50 u.c.,muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim de 112,50 de ore și cuantum maxim de până la 150 de ore sau închisoare de până la 4 ani și 1 lună.

89. Potrivit prevederilor art.84 alin.(1) Codul Penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

90. Totodată, instanța notează că în cadrul dezbaterilor judiciare atât acuzarea, cât și apărarea, și însuși inculpatul ***** a solicitat ca să-i fie stabilită pedeapsă – muncă neremunerată în folosul comunității.

91. Astfel, la aplicarea pedepsei inculpatului *****, instanța de judecată, ține cont de prevederile art.80^1 Codul penal și îi va stabili pedepsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității după cum urmează: - în baza art. 186 alin. (2), lit. d) Codul penal – 150 ore; - în baza art. 42, alin.(3), 186 alin. (2), lit. b),c) și d) Codul penal – 150 ore; - în baza art.208 alin.(1) Codul penal – 130 ore, iar **definitiv – 230 ore**.

92. Instanța de judecată explică inculpatului modalitatea de executare şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite, prevăzută la art.67 din Codul de procedură penală. Astfel, potrivit art.67 alin. (2^2) CP, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligăsă se prezinte, întermen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unităţii militare. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni

93. Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale

94. **La stabilirea pedepsei inculpaților ***** *și* ******* instanța de judecată a ținut cont și de elementele ce țin de materialitatea faptelor comise de inculpat, în urma examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

95. Potrivit art.389 alin. (1) Codul de Procedură Penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

96. Totodată, în sensul art.389 alin. (4) pct. 2) și 3) Codul de Procedură Penală, sentinţa de condamnare se adoptă: cu stabilirea pedepsei și **cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei** conform art.107 Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a),b),c),e),f) și g) Codul penal.

97. Instanța reține că atât, apărătorul inculpatului *****, avocatul Pantilie Ciobanu, cât și apărătorul inculpatului *****, avocatul Crețu Nadejda, în dezbaterile judiciare au solicitat aplicarea prevederilor Legii cu privire la amnistie și liberarea inculpaților de executarea pedepsei pe capătul de acuzare imputate.

98. Luând în considerație că inculpații ***** și ***** au recunoscut vina, și au solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, astfel, urmând a ține cont de noile limite stabilite la art.186 alin.(2) Codul penal.

99. La fel, instanța reține că inculpatul *****, a comis fapta incriminată, și anume furtul, la vârsta de 17 ani, în timpul minoratului, ceea ce constituie circumstanță excepțională.

100. În acord cu prevederile art. 79 alin. (1) Cod Penal, ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională.

101. Totodată, faptul săvârșirii infracțiunii de către un minor, indiferent de gravitatea ei și de faptul că el, anterior, a fost condamnat sau a săvârșit mai multe infracțiuni se consideră ca circumstanță ce atenuează răspunderea penală și trebuie luată în vedere la soluționarea cauzelor cu implicarea minorilor, așa cum rezultă din Ansamblul de reguli minime ale Organizației Națiunilor Unite pentru minori (Regulile de la Beijing).

102. Pentru infracţiunea prevăzută la art.186 alin.(2) lit.b) și d) Codul penal, legea penală prevede în calitate de pedeapsă cu amendă în mărime de până la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

103. Urmare, ținând cont de noile limite a pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzută de art. 42, alin.(2), 186 alin.(2) Codul penal, în baza art.80[1] Codul penal, instanța va stabili inculpatului ***** pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore.

104. La fel, la stabilirea pedepsei inculpatului *****, instanța va ține cont de noile limite stabilite pentru comiterea infracţiunii prevăzută de art. 42, alin.(5), 186 alin.(2)

Codul penal, în baza art.80[1] Codul penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore.

105. Necatând la faptul că instanță a ajuns la concluzia că vina **<u>inculpaților</u> ***** *și* ******* în săvârșirea infracțiunii încriminate a fost demonstrată incontestabil, potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, instanța va examina posibilitatea aplicării prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021.

106. În acest context, instanța reține că potrivit prevederilor art. 107 din Codul penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Totodată, amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranţă şi asupra drepturilor persoanei vătămate, precum şi nu se aplică în cazul săvârşirii de infracţiuni prevăzute la art. 166[1] alin. (2)–(4) din Codul penal, precum şi persoanelor care au săvârşit asupra minorilor infracţiuni prevăzute la art.171– 175[1], 201, 206, 208, 208[1] şi 208[2] din acelaşi cod.

107. În consecutivitate, la data de 24 decembrie 2021, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, care a fost publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 325-333 la 31.12.2021.

108. În conformitate cu art. 275 pct. 4) din Codul de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, şi va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia. Conform art. 332 alin.(1) Codul de procedură penală, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 2)-9), 285 alin. (1) pct.1), 2), 4), 5), precum şi în cazurile prevăzute de art. 53-60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

109. Conform prevederilor art.285 alin.(1) și alin.(2) CPP, încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală şi de finisare a acţiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia. Încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod, precum şi dacă există cel puţin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal.

110. Instanța menționează că, în cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal, în privinţa sa. Cererea poate fi înaintată de inculpat atât în şedinţa preliminară, cât şi după numirea cauzei spre judecare, până la finalizarea cercetării judecătoreşti. În atare situaţie, instanţa de judecată va pune în discuţie solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu şi va adopta o sentinţă de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

111. Conform art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova nr.243 din 24.12.2021, procesele penale în privinţa infracţiunilor săvârşite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai

aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privinţa persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1)–(3) din prezentul articol, instanţa de judecată, la pronunţarea sentinţei, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată, inculpatul întruneşte criteriile stabilite la art.1 şi nu cade sub incidenţa art. 6.

112. Conform prevederilor art.285 alin.(1) și alin.(2) CPP, încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală şi de finisare a acţiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia. Încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art.275 pct.4)–9) din prezentul cod, precum şi dacă există cel puţin una din cauzele prevăzute la art.53 din Codul penal.

113. Instanța menționează că, în cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal, în privinţa sa. Cererea poate fi înaintată de inculpat atât în şedinţa preliminară, cât şi după numirea cauzei spre judecare, până la finalizarea cercetării judecătoreşti. În atare situaţie, instanţa de judecată va pune în discuţie solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu şi va adopta o sentinţă de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

114. Amnistia este actul de clemenţă al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală şi consecinţele condamnării pentru infracţiunile săvârşite până la apariţia sa.

115. Astfel, infracţiunea comisă de către inculpații ******** și ******* privind amnistia, pentru care Codul penal nr.985-XV din 18 aprilie 2002 (cu modificările operate ulterior), prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă –închisoare de până la 4 ani și nu cade sub incidența art.6 al Legii nr.243 din 24.12.2021 (*în vigoare 31.12.2021*) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova.

116. Prin urmare, instanţa de judecată consideră necesar a înceta procesul penal în privinţa inculpaților ******** și *******, în baza art.186 alin.(2) lit.b), c) și d) Codul penal, cu liberarea acestora de la executarea pedepsei, având ca temei Legea nr.243 din 24.12.2021 (*în vigoare 31.12.2021*) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova, or, restricții **potrivit art.6 al** Legii nr.243 din 24.12.2021 (*în vigoare 31.12.2021*) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova nu sunt stabilite, și anterior față de inculpați nu a fost aplicat actul de amnistie.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

117. Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

118. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul ***** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

119. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului ***** ***rei***, până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

120. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulaţie este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea naţională, cât şi legislaţia internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanţa de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislaţia în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerinţa în dreptul la liberă circulaţie al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

121. La capitolul măsurii preventive ce urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului ***** instanţa ţine să menţioneze raţionamentele constatate de Curtea Europeană, care a apreciat că, după pronunţarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5§1 lit.a) din Convenţia europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în faţa autorităţii competente, după cum prevede art.5§1 lit.c).

Corpurile delicte

122. Potrivit art.158 alin.(1) Codul de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşireainfracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

123. Astfel, soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

124. Prin Ordonanțele de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 18.04.2022, 13.05.2022,(f.d.59,70) au fost recunoscute drept corpuri delicte și anexate la cauza penală nr.2021440683, copia acului din 26.11.2022 de vânzare a cisternei către SRL Ecoville, copia buletinului de identitate a lui *****, a. n. *****, care după intrarea sentinței în vigoare se va păstra la cauza penală nr.1-22080869-32-1-08062022; mijlocul de transport de model „MAN” cu n/î VUE 090, transmis spre păstrare lui *****, după intrarea sentinței în vigoare, se va restitui proprietarului.

Acţiunea civilă.

125. Conform prevederilor art.387 alin.(1) coroborat cu art.225 Cod de Procedură Penală al RM, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

126. Art.220 alin.(2) și (3) Codul de procedură penală stabilește că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

127. Potrivit art. 219 alin.(1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin.(1) și art. 2036 Codul Civil al RM, acţiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

128. În același context, potrivit art.221 alin.(2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

129. Examinând chestiunea referitor la acţiunea civilă, instanţa reţine că, în cadrul urmăririi penale, a fost recunoscută în calitate de parte vătămată și parte civilă ***** prin ordonanțele din 10.12.2021 (f.d.726,29)

130. În ședința de judecată, partea vătămată *****, a depus cerere de chemare în judecată împotriva inculpaților *****, ***** și ***** solicitând încasarea în mod solidar prejudiciului material în sumă de 38 750 lei, prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei, precum și cheltuielile de judecată, totodată a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile inculpaților (f.d.170-177).

131. În conformitate cu prevederile art.219 alin.(2) Codul de procedură penală al RM, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot înainta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

132. Iar, art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală al RM, stipulează, că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

133. În temeiul art.2036 alin.(1) și (2) Codul civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de

despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

134. În conformitate cu a**rt.2037 Codul civil,** (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

135. Or, potrivit hotărârii CtEDO în cauza Tonchev vs. Bulgaria din 19 noiembrie 2009, sa constatat că prin nesoluţionarea acțiunii civile, a fost încălcat art.6 din Convenţie, or, Curtea a considerat că, „...în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute în art. 6”.

136. Potrivit prevederilor art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

137. Potrivit rigorilor art. 387 alin. (3) Codul de Procedură Penală al RM, „în cazuri excepţionale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă”.

138. Sub aspectul acestor norme de drept, instanța de judecată remarcă că, deși partea vătămată ***** a înaintat acțiune civilă prin carea a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 38 750 lei, însă, această cerință nu poate fi admisă la etapa dată, în contextul în care, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile urmează prezentarea probelor, identificarea bunurilor pe care le dețin inculpații pentru a putea aplica sechestrul, pentru care este necesar de a amâna ședințele de judecată, or, la acțiunea civilă nu au fost anexate careva bonuri care să confirme mărimea prejudiciului material solicitat, cât și a cheltuielilor judiciare suportate pentru a fi încasate.

139. Or, condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: a) infracţiunea să fi produs prejudiciul; b) între infracţiunea săvârşită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; c) prejudiciul trebuie să fie cert; d) prejudicul să nu fi fost reparat; e) să existe manifestarea de voinţă a celui vătamat de a fi despăgubit.

140. Prin urmare, instanța de judecată va admite în principiu această cerință, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordinea acțiunii civile.

141. Totodată, soluționând acţiunea civilă formulată în partea prejudiciului moral, instanța va ține cont de împrejurările în care s-a comis fapta, comportamentul

inculpaților, şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie părţii vătămate, se va reţine şi faptul că această sumă de bani trebuie să fie într-un cuantum rezonabil, să nu reprezinte în acelaşi timp şi o pedeapsă pentru inculpați, dar şi o sursă de îmbogăţire pentru partea civilă, și o va admite parţial, încasând în mod solidar din contul inculpaților *****, ***** și ***** în beneficiul părții vătămate ***** prejudiciul moral în mărime de 15 000 (cincisprezece mii) lei, sumă care este una echitabilă, constituie o satisfacere comensurabilă și nu reprezintă un venit nejustificat pentru aceasta.

142. În rest acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral ce ține de suma de 30 000 mii lei, se respinge ca neîntemeiată.

143. Mai mult, instanța conchide că şi condamnarea inculpaților *****, ***** și ***** în mare parte, va constitui prin sine o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral şi care în cumul luat cu suma compensaţiei ce s-a decis să i se acorde părții vătămate, va şi produce mulţumire justă deplină, bazată pe echitate şi va avea valoarea unei satisfacţii echitabile proporţionată circumstanţelor cauzei penale. Nu în ultimul rând, conform practicii CEDO, însuşi sancţionarea făptuitorului - constituie în sine o satisfacţie echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral cauzat victimei.

Dispozitiv:

144. În conformitate cu prevederile art. 80^1 Codul penal, art.364^1 Codul de Procedură Penală, coroborat cu art.67, art.107 Codul penal, art.162, art.387 alin.(1) coroborat cu art.225, art.389, art.392-395 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, şi art.1 și art.2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

*****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, cetățean al R.Moldova, se recunoaşte vinovat în săvârșirea infracţiunilor prevăzute de **art.186 alin. (2) lit. d), art.42 alin.(3), 186 alin. (2) lit.b), c) și d)** și **art.208 alin. (1) Codul penal** al Republicii Moldova, și în baza acestei legi, cu aplicarea art.364^1 Codul de procedură penală coroborat cu art.80^1 Codul penal, la pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.186 alin.(2) lit.d) Codul penal – **muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore**;
- în baza art.42 alin.(3), 186 alin.(2) lit.b), c) și d) Codul penal – **muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore**;
- în baza art.208 alin.(1) Codul penal – **muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 (una sută treizeci) ore**.

În baza art.84 alin.(1) Codul Penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, a-i stabili **pedeapsa definitivă – muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 230 (două sute treizeci) ore.**

În temeiul art. 67 alin. (3) Codul penal, se explică *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca

neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Condamnatul *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la Biroul de Probaţiune Ialoveni, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, **măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara,** până când sentința va deveni definitivă.

*****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, cetățean al R.Moldova, se recunoaşte vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzută de art.42 alin.(2), 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Codul penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea art.364[1] Codul de procedură penală coroborat cu art.79 și art.80[1] Codul penal, se condamnă la **muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 130 (una sută treizeci) ore,** cu liberarea inculpatului de la executarea pedepsei penale și încetarea procesului penal, în temeiul art.1 și art.2 al **Legii nr.243 din 24.12.2021** (*în vigoare 31.12.2021*) privind amnistia în legătură cu aniversarea **a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova.**

*****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, cetățean al R.Moldova, se recunoaşte vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzută de art.42 alin.(5), 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Codul penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea art.364[1] Codul de procedură penală coroborat cu art.80[1] Codul penal, se condamnă la **muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore,** cu liberarea inculpatului de la executarea pedepsei penale și încetarea procesului penal, în temeiul art.1 și art.2 al **Legii nr.243 din 24.12.2021** (*în vigoare 31.12.2021*) privind amnistia în legătură cu aniversarea **a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova.**

Corpurile delicte, mijlocul de transport de model „MAN” cu n/î VUE 090 – de restituit proprietarului, după irevocabilitatea sentinței; copia actului din 26.11.2022 de vânzare a cisternei către S.R.L. „Ecoville” și copia buletinului de identitate a lui *****, a. n. *****, după irevocabilitatea sentinței se vor păstra la cauza penală nr.1-22080869-32-1-08062022.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată *****, se admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordinea acțiunii civile.

Se admite parțial, pretenția privind încasarea prejudiciului moral, solicitat în acțiunea civilă, intentată de *****, și se încasează în mod solidar de la *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. ***** și *****, născut la *****, c/p *****, domiciliat r. *****, în beneficiul cet. *****, a.n.*****, IDNP *****, domiciliată r. *****, cu titlu de prejudiciu moral - suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei. În rest, acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral ce ține de suma de 35 000 mii lei, se respinge ca neîntemeiată.

Sentinţa cu drept de recurs, la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Corina Albu**